

Gdańsk, dnia 04 lipca 2018r.

Sygn. akt D 17/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku
w składzie :

Przewodniczący : Elżbieta Daniluk

Członkowie : Katarzyna Sobala

Waldemar Szurkowski

Protokolant: Dominika Wesołowska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku : ██████████

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 lipca 2018r. sprawy przeciwko radcy prawnemu ██████████ zamieszkałej w ██████████, nr wpisu ██████████ obwinionej o to, że :
w okresie 05 lutego 2015 r. do 03 marca 2017 r. w ██████████, ██████████ i ██████████ wykonując zawód radcy prawnego tj. reprezentując Panią ██████████ przed Sądem Rejonowym w ██████████ (wyrok z dnia 14 .12. 2015r. sygn. akt ██████████) oraz Sądem Okręgowym w ██████████ (wyrok z dnia 21.11.2016r. sygn. akt ██████████) , jako pełnomocnik z wyboru - powódki we wskazanych procesach –naraziła swoją klientkę na oddalenie powództwa z powodu braku modyfikacji pozwu w przepisany trybie i terminie , tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 8, art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22 .11. 2014r.).

orzeka:

I. Uznaje radcę prawnego ██████████ winną zarzucanego wnioskiem czynu , który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U.2017.1870 ze zm.) jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 8, art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego uchwałą nr 3/2014 z dnia 22 .11. 2014 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych i za czyn ten na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierza Obwinionej karę dyscyplinarną upomnienie.

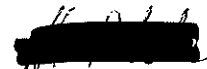

II. Na podstawie art. 70(6) ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądza od Obwinionej na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1.465,80 zł (słownie : jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt pięć złotych ,osiemdziesiąt groszy) biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu.

Przewodniczący:

Członkowie:

Uzasadnienie

Pani [REDAKTOWANE] (dalej: Pokrzywdzona) w skardze z dnia 01 lipca 2017r. przesłanej do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] zawiadomiła, że radca prawny [REDAKTOWANE] (dalej: „Obwiniona”) będąc jej pełnomocnikiem procesowym z wyboru w okresie od lutego 2015r. do marca 2017r. , w sprawach przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] ,Wydział Cywilny o sygn.akt [REDAKTOWANE] o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oraz przed Sądem Okręgowym w [REDAKTOWANE] , Wydział Odwoławczy o sygn. Akt [REDAKTOWANE] ([REDAKTOWANE]) naraziła Pokrzywdzoną na oddalenie powództwa ([REDAKTOWANE]). Do skargi zostały dołączone dowody w postaci dokumentów ([REDAKTOWANE]). Wskazane naruszenie Pokrzywdzona upatruje w tym ,że w trakcie gdy toczyło się postępowanie sądowe przed sądem I instancji w [REDAKTOWANE] , strony procesu (Skarżąca i jej mąż) uzyskali prawomocny wyrok rozwiązujący małżeństwo przed sądem w [REDAKTOWANE] . Wyrok rozwodowy został przekazany pełnomocnikowi Pokrzywdzonej -radcy prawnemu [REDAKTOWANE] . Na skutek prawomocnego orzeczenia rozwodu ustała między stronami rozdzielność majątkowa małżeńska, jednak pełnomocnik nie zmodyfikowała powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym a jedynie złożyła do akt sprawy orzeczenie rozwodowe. W postępowaniu apelacyjnym Sąd oddalił apelację wskazując, iż zmiana żądania pozwu przed sądem II instancji nie jest możliwa. Pełnomocnik Skarżącej po sporządzeniu opinii o niecelowości wnoszenia kasacji wypowiedziała pełnomocnictwo procesowe. Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu brak profesjonalizmu ,nierzetelne, niesumienne prowadzenie sprawy co skutkowało jej przegraniem przez sądami obu instancji i poniesieniem z tego tytułu strat finansowych. Skarżąca uważa, że działanie radcy prawnego jest sprzeczne z zasadami etyki i stanowią naruszenie art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z przepisami art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego bowiem radca prawny jest zobowiązany wykonywać swoje czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniając profesjonalny charakter działania.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] (dalej „Rzecznik”) w ramach czynności sprawdzających, przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, przesłuchała w charakterze świadka Skarżącą oraz radcę prawną [REDAKTOWANE]

Radca prawny [REDAKTOWANE] ,po przedstawieniu przez Rzecznika zarzutu wyjaśniła, że w sprawie nie doszło do naruszenia zasad etyki radcy prawnego podnosząc ,że rozbieżności w orzecznictwie sądowym uprawniały do postawienia tezy, że modyfikacja powództwa w niniejszej sprawie nie była konieczna , bowiem sąd I instancji wyrok rozwodowy stron postępowania powinien brać pod rozwagę z urzędu ([REDAKTOWANE]).

Dnia 06 kwietnia 2018r. Rzecznik wniosła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] (dalej: „Sąd”), wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu wpisanej na listę radców prawnych prowadzonej przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] od numerem wpisu [REDAKTOWANE] i o ukaranie o sygn. akt [REDAKTOWANE] Obwinionej postawiono zarzut nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego polegającego na tym, iż w okresie od 12 marca 2014 r. do 03 marca 2017r. w [REDAKTOWANE] , [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wykonując zawód radcy prawnego i reprezentując Panią [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] (wyrok z dnia 14.12.2015r. , sygn. akt [REDAKTOWANE]) oraz Sądem Okręgowym w [REDAKTOWANE] (wyrok z dnia 21.11.2016r. ,sygn. akt [REDAKTOWANE]) jako pełnomocnik z wyboru powódki we

slw

wskazanych procesach – naraziła swoją klientkę na oddalenie powództwa z powodu braku modyfikacji pozwu w przepisany trybie i terminie tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art.8, art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11.2014r.).

Dnia 07 czerwca 2018r. Obwiniona złożyła do Sądu pismo zatytułowane „Odpowiedź na wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie z dnia 06.04.2018r. „, w którym odniosła się do wniosku o ukaranie wskazując, że na stronie powodowej ciążył ciężar wykazania, że sporna nieruchomości została nabyta z majątku wspólnego stron a były wątpliwości co do stanu majątkowego Pokrzywdzonej zatem przypisywanie oddalenia powództwa na skutek braku zmiany treści żądania pozwu stanowi przewartościowanie wskazanej przez Rzecznika okoliczności.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w dniu 4 lipca 2018r. rozpoznał sprawę przeciwko Obwinionej. Na rozprawie stawili się : Obwiniona wraz z pełnomocnikiem, Pokrzywdzona oraz Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego .

Sąd przesłuchał Obwinioną, Pokrzywdzoną oraz dopuścił dowody z dokumentów zgłoszone we wniosku o ukaranie oraz pismo Obwinionej adresowane do Sądu z dnia 7 czerwca 2018r. Obwiniona podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w postępowaniu wyjaśniającym przed Rzecznikiem jak również sprecyzowane w piśmie skierowanym do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i nie przyznała się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Podkreśliła, że będąc pełnomocnikiem procesowym wybrała jedną z obowiązujących linii orzeczniczych i poglądów doktryny, zgodnie z którą granice kognicji sądu w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym określa nie żądanie pozwu a dyspozycja art.10 ust.1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Rzecznik sprecyzowała wniosek o ukaranie, dokonując jego modyfikacji poprzez zmianę w zakresie okresu popełnienia przez Obwinioną przewinienia, **wskazując, iż do popełnienia czynu doszło w okresie od 05.02.2015 r. do 03.03.2017 r.** a w pozostałej części podtrzymując żądanie wnoszą o ukaranie Obwinionej karą upomnienia.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego, ujawnionego w toku rozprawy głównej **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Obwiniona radca prawny była pełnomocnikiem procesowym Pokrzywdzonej z wyboru w okresie od 5 lutego 2015r. do 3 marca 2017r. przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE], sygn. akt [REDAKTOWANE] oraz Sądem Okręgowym w [REDAKTOWANE], sygn. akt [REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa Pokrzywdzonej o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym i wpisanie w dziale II księgi wieczystej nr [REDAKTOWANE] prowadzonej przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE], Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych w [REDAKTOWANE], dla nieruchomości zabudowanej stanowiącej działkę nr [REDAKTOWANE] położonej w [REDAKTOWANE] i wpisanie jako właściciele [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej w miejsce właściciela [REDAKTOWANE]. W trakcie trwania procesu, przed zamknięciem rozprawy został orzeczony między stronami rozwód co doprowadziło do ustania małżeństwa i małżeńskiej wspólności majątkowej stron. Z dniem uprawomocnienia wyroku rozwodowego nastąpiła z mocy prawa rozdzielnosc majątkowa między stronami. Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE], Wydział I Cywilny, sygn. akt [REDAKTOWANE] wyrokiem z dnia 14 grudnia 2015r. oddalił powództwo Pokrzywdzonej z uwagi na związanie żądaniem pozwu i nie był władny orzec inaczej. Jak stwierdził Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wydanego wyroku powódka nie uwzględniła zmiany stanu prawnego majątku wspólnego stron i nie dokonała modyfikacji

powództwa .Powinna domagać się uzgodnienia treści księgi wieczystej poprzez wpisanie byłych małżonków jako osób którym przysługują udziały po ½ w prawie własności nieruchomości. Od powyższego wyroku Obwiniona będąc pełnomocnikiem Pokrzywdzonej wywiodła apelację ,która została wyrokiem Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] Wydział Cywilny Odwoławczy ,z dnia 21 listopada 2016r. o sygn. akt [REDAKTOWANE] oddalona (karta [REDAKTOWANE]).Sąd Okręgowy wskazał w uzasadnieniu wyroku, iż na etapie postępowania apelacyjnego brak było podstaw do uwzględnienia zmiany treści żądania pozwu. Sąd podzielił stanowisko sądu meriti ,że zmiana stanu faktycznego polegająca na orzeczeniu rozwodu między stronami postępowania winna doprowadzić do stosownego zmodyfikowania roszczenia przez powódkę .Poza sporem było, iż okoliczność stanowiąca podstawę zmiany żądania pozwu wynikająca z prawomocnego orzeczenia rozwodu stron wystąpiła przed wydaniem wyroku przez Sąd I instancji , co jednak nie nastąpiło a brak modyfikacji uzasadniał oddalenie powództwa . Ponadto Sąd Okręgowy wskazał ,że powołanie się przez powódkę w apelacji na orzeczenie Sądu Najwyższego o sygn. akt [REDAKTOWANE] z dnia 21 lutego 2013r. uzasadniające żądanie zmiany zaskarżonego wyroku poprzez wpisanie w dziale II księgi wieczystej jako współwłaścicieli [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] po ½ części jest błędne bowiem wskazane orzeczenie SN dotyczy zmiany okoliczności faktycznych po wydaniu wyroku przez Sąd I Instancji co w sprawie niniejszej nie miało miejsca.

Oceniając ustalenia stanu faktycznego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że zarzut stawiany Obwinionej w zakresie popełnienia czynu sprzecznego z zasadami wyrażonymi w art.8, art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jest zasadny i znajduje oparcie w materiale dowodowym. Sąd wziął pod rozwagę treść dokumentów dopuszczonych jako dowód w sprawie, dał wiarę wszystkim tym dokumentom, ponieważ nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całości dał wiarę wyjaśnieniom Skarżącej.

Normatywnym źródłem odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych jest przepis art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z powołaną regulacją, radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za czyny sprzeczne z zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Z kolei, zgodnie z art. 3 ust 2 cytowanej wyżej ustawy radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Według zaś treści art. 8 , art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) radca prawny świadcząc klientowi pomoc prawną ,postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Radca zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Przepisy te kreują wzorzec należytego wykonania zobowiązania przez radcę prawnego świadczącego pomoc prawną, a jego naruszenie przesądza o niezachowaniu należytej staranności.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] nie ulega wątpliwości, że w ramach tego wzorca do obowiązków radcy prawnego należało prawidłowe zabezpieczenie roszczenia Pokrzywdzonej.

Podkreślić należy, że Obwiniona będąc pełnomocnikiem Pokrzywdzonej poinformowana została o zmianie okoliczności faktycznych sprawy stanowiącej podstawę do zmiany żądania pozwu związanej z uprawomocnieniem się wyroku rozwodowego stron w trakcie postępowanie przed sądem I instancji . W związku z powyższym powinna przewidzieć skutki jakie wiążą się z koniecznością zmodyfikowania

roszczenia. Obwiniona podejmując się procesowej reprezentacji Pokrzywdzonej była zobowiązana do zachowania wszelkich dostępnych i koniecznych działań zgodnie z zasadami sztuki prawniczej, terminowego dokonania właściwej czynności procesowej w imieniu mocodawczyni i na jego rzecz. Znała stan faktyczny przedmiotowej sprawy i powinna zabezpieczyć roszczenia powódki dbając należycie o jej interes. Obwiniona nie poinformowała Pokrzywdzonej o możliwości modyfikacji powództwa i to zaniechanie pełnomocnika doprowadziło do jego oddalenia, co jednoznacznie wynika z uzasadnienia wyroku sądów obu instancji. Podkreślić należy, że staranność profesjonalnego pełnomocnika zakłada znajomość prawa i aktualnych kierunków jego wykładni, w tym podejmowanie czynności procesowych o charakterze ostrożnościowym, uwzględniających występujące rozbieżności poglądów w doktrynie i orzecznictwie, informowanie mocodawcy o podejmowanych czynnościach i ich skutkach prawnych, a także związanym z nimi ryzykiem.

W związku z powyższym Obwinionej należy przypisać brak należytej staranności przy reprezentowaniu Pokrzywdzonej powódki w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nieruchomości. Niewątpliwie radcę prawnego uznać należy za profesjonalistę, od którego wymaga się należytej staranności w dopełnieniu obowiązków, także zdolności przewidywania co do możliwego toku postępowania sądowego i ewentualnych następstw działania lub zaniechania. Radca prawny jako pełnomocnik procesowy winien podejmować czynności procesowe niezbędne dla zabezpieczenia interesu mocodawcy, nawet jeżeli pełnomocnik, podzielając wypowiedzi doktryny i orzecznictwa jest przekonany, że brak modyfikacji powództwa nie powinien doprowadzić do oddalenia żądania pozwu.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego zachowanie Obwinionej polegające na braku modyfikacji powództwa mieści się w granicach zarzucanego jej wnioskiem o wszczęcie postępowania czynu dyscyplinarnego i o ukaranie, w sposób oczywisty narusza zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego obowiązujące profesjonalnego pełnomocnika. Wykonując swój zawód, radca prawny powinien być staranny w stopniu kwalifikowanym, a więc odpowiadającym zawodowemu charakterowi jego działalności. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] w całości podziela pogląd wyrażony przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] i Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANO]

Argumenty podnoszone przez Obwinioną w trakcie postępowania dyscyplinarnego oraz w piśmie skierowanym do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie zasługują na uwzględnienie. OSD natomiast nie jest sądem właściwym do oceny zebranego materiału dowodowego w sprawie zawieszanej przed sądem powszechnym, czy dowody dotyczące stanu majątkowego powódki były wystarczająco udowodnione.

Sąd ustalając stan faktyczny sprawy dokonał analizy całego materiału dowodowego, co pozwoliło na pełne i nie budzące wątpliwości odtworzenie wszystkich zdarzeń będących przedmiotem rozpoznania a przeprowadzone czynności w toku prowadzonego postępowania i zebrane dowody w pełni potwierdzają, że swoim działaniem Obwiniona radca prawny [REDAKTOWANO] wyczerpała przesłanki z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

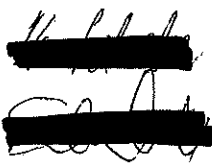
Uznając winę Obwinionej w zakresie objętym zarzutem we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Sąd, mając na uwadze zawiniony charakter popełnionego przewinienia dyscyplinarnego uznał, że adekwatne będzie orzeczenie wobec Obwinionej **kary upomnienia**. Zdaniem Sądu wymierzona kara jest karą wystarczającą i odpowiednią oraz spełnia swoją funkcję w zakresie prewencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70(6) ustawy o radcach prawnych, biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu. Na powyższe koszty składają się: kwota 1400zł tytułem wynagrodzenia sędziów oraz kwota 65,80 zł tytułem kosztów korespondencji w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE: Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom i Ministrowi Sprawiedliwości prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, za pośrednictwem tutaj Sądu, w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem. Ewentualne odwołanie należy złożyć wraz z odpisami dla każdej ze stron postępowania.

Członkowie

Przewodniczący

